

ת"פ 56203/05/14 - מדינת ישראל נגד מרכז הורים נהריה בע"מ, ח.פ. איתי בן אליהו ריכטר

בית דין אזורי לעבודה בחיפה
ת"פ 56203-05-14 מדינת ישראל נ' מרכז הורים
נהריה בע"מ ואח'

בפני כב' השופט אסף הראל
בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד א' דוהן

נגד

1. מרכז הורים נהריה בע"מ, ח.פ. 510941065
2. איתי בן אליהו ריכטר הנאשמים ע"י ב"כ עו"ד ר'
משה

גזר דין

1. ביום 25.11.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון במסגרתו יודו הנאשמים בעובדות כתב האישום. על פי הסדר הטיעון, כנגד הנאשמת 1 יוטל קנס של 120,000 ש"ח לתשלום ב- 24 תשלומים חודשיים וכן תתחייב באמצעות מנהלה, הנאשם 2, לחתום על התחייבות בסך 120,000 ש"ח להמנע מביצוע עבירות על חוק הגנת השכר, התשי"ח - 1958 (להלן - **חוק הגנת השכר**) למשך שלש שנים. באשר לעונש שיושת על הנאשם 2, מודבר בהסדר טיעון פתוח, והצדדים טענו את טיעוניהם לעונש.
2. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום ובהכרעת דין מיום 25.11.14 הרשעתי אותם בעבירות כמפורט להלן: את הנאשמת 1 הרשעתי בעבירה של ניהול תלושי שכר מבלי לכלול את כל הפרטים המנויים בחוק הגנת השכר, עבירה לפי סעיף 24(ב) ו-25(א)(2) לחוק הגנת השכר וכן בעבירה של אי העברת סכומים שנוכו משכרם של עובדים - עבירה לפי סעיף 25(א) ו-25(ג) לחוק הגנת השכר וכל זאת בהתייחס לעובדים ולמקרים המפורטים בטבלה א' וטבלה ב' לכתב האישום. את הנאשם 2 הרשעתי בעבירה של הפרת אחריות אישית של נושא משרה - עבירה לפי סעיפים 26, 24(ב), 25(א), 25(ג) לחוק הגנת השכר.
3. על פי עובדות כתב האישום, הנפיקה הנאשמת 1 בחודשים 9-10/2010, לעשרה מעובדיה, תלושי שכר שלא כללו פירוט של מספר שעות העבודה ושל גמול העבודה בשעות נוספות. בנוסף לכך, ניכתה הנאשמת 1 משכרם של 13 עובדיה, ב- 73 הזדמנויות שונות בין החודשים 1/2008-10/2009 סכומים שהיו מיועדים להעברה לקרן פנסיה, אולם לא העבירה סכומים אלו לקרן הפנסיה תוך 30 ימים ממועד הניכוי, וזאת בניגוד להוראות חוק הגנת השכר. הנאשם 2 לא פיקח ולא עשה את כל שניתן להבטיח שהוראות חוק הגנת השכר כאמור יקויימו. כעולה מטיעוני הצדדים,

הכספים שנוכו משכר העובדים הועברו לקרן הפנסיה עובר להגשת כתב האישום כאן.

4. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ולעובדות כתב האישום, החלטתי לאשר את הסדר הטיעון.

5. מקובלת עלי טענת המאשימה כי בפנינו מקרה של ריבוי עבירות. אין מדובר בעבירה אחת. ניכוי סכומים משכר עובד לשם העברתם לקרן הפנסיה - והמחדל להעביר כספים אלו לקרן, כמו הנפקת תלוש שכר שאינו כולל בחובו את הפרטים הנדרשים בהתאם לחוק הגנת השכר - הן פעולות המתחדשות מדי חודש בחודשו. כל מחדל כזה הוא עבירה בפני עצמה. אין לראות במקרה דנן שבו חדלה הנאשמת 1 ב-73 מקרים חודשיים מובחנים מהעברת הכספים לקרן הפנסיה או חדלה ב-20 מקרים מובחנים להנפיק תלושי שכר שיכללו את כל הפרטים בהתאם לחוק הגנת השכר - משום עבירה אחת או שתי עבירות (סעיף 40ג לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **החוק**)).

6. בשל אי העברת כספים שנוכו משכרו של עובד לקרן פנסיה נפגעים מספר ערכים חברתיים. האחד, נגרע משכרו של העובד סכום כספי שלא כדן וללא הצדק. שנית, אי העברת הכספים לקרן הפנסיה עשויה להעמיד את העובד בסיכון לכך שלא יהיה מבוטח בביטוח שאירים או ביטוח אבדן כושר עבודה, דבר העשוי להטיל את העלות על החברה בכללותה. הנפקת תלושי שכר ללא הכללת פירוט נדרש תורמת להעצמת פער המידע בין המעסיק לבין העובד, בכך שמשללת מהעובד היכולת לוודא כי השכר ששולם לו עולה בקנה אחד עם היקף עבודתו באותו החודש.

7. בגין עבירה של אי העברת ניכויים משכר עובד לקרן פנסיה, טווח הענישה שנקבע בפסיקת בתי הדין האזוריים לעבודה, לשלוש עבירות, הינו קנס בטווח של 30,000 ש"ח לבין 150,000 ש"ח (פ (אזורי ב"ש) 23145-11-11 **מדינת ישראל - ח.א.ש מערכות ושירותים בע"מ** (2.9.14)). במקרה דנן, בו מדובר ב-73 עבירות שבוצעו ביחס לעובדים שונים, נראה לי שיש להעמיד את טווח הענישה על קנס שבין 100,000 ש"ח ל-500,000 ש"ח. בגין עבירה של הנפקת תלוש שכר שאינו כולל את פירוט כמות שעות העבודה ואת גובהו של גמול עבודה בשעות נוספות - כאשר נראה שאין חולק כי הונפקו תלושי שכר ואלה כללו את יתר הנתונים שיש לכללם בהם לפי חוק הגנת השכר - נראה לי כי טווח הענישה הראוי ל-20 עבירות כאלה, המבוצעות ביחס לעובדים שונים, עומד על קנס שבין 15,000 ש"ח - 50,000 ש"ח. באשר לאחריות מנהל לעבירות כאלה, יש להעמיד את טווח הענישה על מחצית מהטווח של המעסיק כפי שקבעתי אותו לעיל.

8. במסגרת גזירת עונשם של הנאשמים בתוך המתחם יש להביא בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירה: לא נטען שאי העברת הכספים לקרן הפנסיה או הנפקת תלושי השכר הביאה לגרימת נזק כלשהו; הנאשמים הבינו את הפסול במעשיהם והודו בעבירות כתב האישום ללא ניהול הליך הוכחות ותוך שהם משתפים פעולה עם רשויות החקירה; לנאשמים אין הרשעות קודמות; וחלק מהעובדים לגביהם בוצעה העבירה ממשיכים לעבוד אצל הנאשמת 1. הנאשמים הסבירו כי לא היתה כוונת זדון מצידם: נטען כי אי העברת הכספים לקרן הפנסיה ארעה בשל כך שהנאשמת 1 עמדה על סף חדלות פרעון אולם מאז עברה הליך התייעלות; וכי הפגם בתלושי השכר נבע בשל תכנה ישנה שמאז הוחלפה. כן יש להביא בחשבון את טענת הנאשם 2 כי הוא נכה צה"ל וכי עצם הרשעתו יש בה הטלת כתם פלילי שהוא בפני עצמו עונש.

9. לאור כל אלה, מצאתי כי יש לאשר את הסדר הטיעון. ככלל, ראוי לאמץ הסדרי טיעון בהנחה שהמאשימה שוקלת את האינטרס הציבורי לעומת הנסיבות הפרטניות של כל מקרה. במקרה דנן לא מצאתי כי יש לחרוג מכלל זה. העונש שהוסכם על הצדדים בנוגע לנאשמת 1 מצוי בטווח הענישה והנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מסבירות את העמדת העונש המוסכם על הצד הנמוך בטווח. משכך, אני מאשר את העונש המוסכם לגבי הנאשמת 1 וגוזר עליה תשלום קנס של 120,000 ש"ח אשר ישולמו ב- 24 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, הראשון בהם ביום 1.1.15. בנוסף תחתום הנאשמת 1 - באמצעות הנאשם 2 - על התחייבות לפי סעיף 72 לחוק להמנע במשך שלש שנים מביצוע עבירה לפי חוק הגנת השכר. גובה ההתחייבות יעמוד של 120,000 ש"ח.

10. באשר לנאשם 2, באתי לכדי מסקנה כי יש להשית עליו קנס בגובה 5,000 ש"ח אשר ישולם בחמישה תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, הראשון בהם ביום 1.1.15. מדובר בעונש המצוי מחוץ לטווח. הטעם לכך הוא שהנאשם השתקם, ולא נטען על ידי המאשימה אחרת. בנוסף, אין לומר כי נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות במיוחד. בנוסף, יחתום הנאשם 2 על התחייבות לפי סעיף 72 לחוק להמנע במשך שלש שנים מביצוע עבירה לפי חוק הגנת השכר. גובה ההתחייבות יעמוד של 50,000 ש"ח.

11. הנאשמים יחתמו על ההתחייבות להמנע מביצוע עבירה - כאמור לעיל - במזכירות בית הדין, וזאת לא יאוחר מיום 15.12.14, שאם לא כן ניתן יהיה לעצור את הנאשם 2 ולהביאו בפני שופט לשם מתן התחייבות זו. לצדדים מוקנית, תוך 45 ימים מעת שיומצא להם גזר הדין, זכות לערער על פסק הדין בפני בית הדין הארצי לעבודה בירושלים.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לבאי כח הצדדים בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ד' כסלו תשע"ה, 26 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.